

Vĩnh Biệt Mẹ Hiền

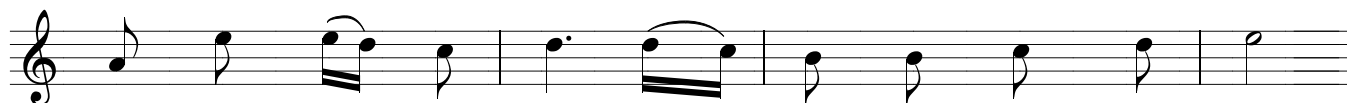
Lữ Hành

1. Có một đàn chim non rét run trong trời mùa đông,
Có một đàn con thơ khóc thương bên người mẹ yêu,
2. Có những niềm tâm tư thảng năm mẹ thắm nặng mang,
Tiếng kinh cầu con dâng khẩn xin Chúa Trời từ nhân,

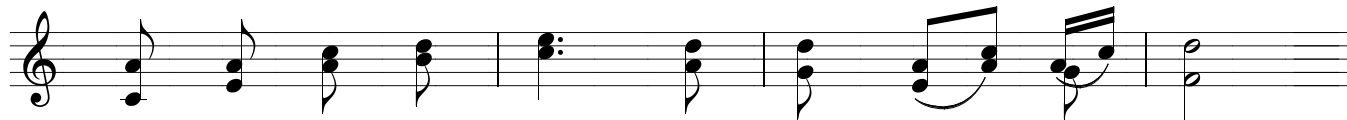
mùa gió bắc chưa qua, nhưng mẹ hiền đã đi xa.
giọt nước mắt long lanh đọng đầy khóe mắt đau thương.
giọt nước mắt đau thương mẹ vùi chôn mãi trong tim.
dù mẹ đến thiên cung, lau sạch những nỗi đau thương.

Trời gió rét, nặng mưa bao phủ đàn chim nhỏ bé,
Giờ mãi mãi biệt ly *biết nói* gì trọn tình thảo hiếu?
Mẹ gánh vác nặng vai, chuyện đời, hạt cơm manh áo,
Mẹ trút gánh trần ai, như hạc nhẹ bay về núi,

tổ ấm rách tả tơi khi mẹ hiền xa vời...
vành tang trắng đời con tiễn ...mẹ về quê nước trời.
chỉ mong muốn đàn con ngoan hiền và nên người...
nguyện mẹ mãi bình yên trong ...tình yêu thương Chúa Trời.

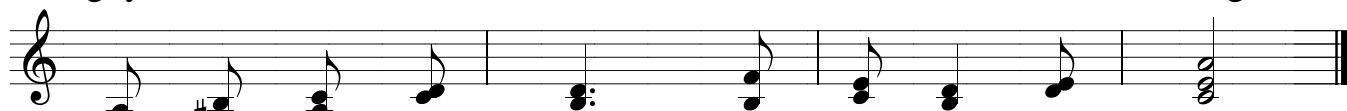
ĐK. Giờ mẹ xa cách mãi, con thơ phải mồ côi.

Cuộc đời nay trống vắng, con tim với cạn nghĩa tình.

Nguyện xin Chúa khoan nhân, mở cửa thiên đàng.

Dù mẹ qua đau thương, bước về trời quê hương.